

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 9Co/126/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4212203217
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 04. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Marčeková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2013:4212203217.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v právnej veci navrhovateľa: R. H. X., nar. XX. XX. XXXX, bytom T., F. XX, zast. JUDr. Gabrielou Majerovou, advokátkou so sídlom Komárno, Nám. Kossútha 5, proti odporkyni: M. E., nar. XX. XX. XXXX, bytom T., F. X/XX, zast. KATONA - advokátska kancelária, s. r. o. so sídlom Nové Zámky, M. Matunáka 11, o náhradu škody vo výške 15.925 eur s príslušenstvom, o odvolaní odporkyne proti uzneseniu Okresného súdu Komárno zo dňa 27. februára 2013, č. k. 6C/57/2012-97, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e .**

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa zamietol návrh odporkyne na prerušenie konania zo dňa 20. 02. 2013. Rozhodnutie odôvodnil ustanovením § 109 ods. 1 písm. b) OSP, ako aj vykonaným dokazovaním a zistil, že odporkyňa v priebehu konania písomným podaním zo dňa 20. 02. 2013 navrhla v zmysle § 109 ods. 1 písm. b) OSP prerušiť konanie do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde Komárno pod sp. zn. 11Nt/20/2012 o povolení obnovy trestného konania, nakoľko mala za to, že rozhodnutie v trestnom konaní tvorí podklad tohto konania vo veci náhrady škody. Ako vyplynulo z podaného návrhu na začatie konania, navrhovateľ si ním uplatnil nárok na náhradu škody titulom bolestného a sťaženia spoločenského uplatnenia, ktorá mu vznikla tak, že dňa 02. 04. 2009 pes zverený do starostlivosti odporkyne bez jej vedomia vybehol z dvora na ulicu, kde na neho zaútočil a spôsobil mu zranenia. Za uvedené konanie bola odporkyňa uznaná vinnou v trestnom konaní vedenom na Okresnom súde Komárno pod sp. zn. 3T/46/2010. V trestnom konaní si navrhovateľ riadne uplatnil náhradu škody, avšak pre trvanie jeho liečby nebolo možné bodovo ohodnotiť bolestné a sťaženie spoločenského uplatnenia, preto bol so svojim nárokom na náhradu škody odkázaný na občianske súdne konanie a svoj nárok si uplatnil v tomto konaní. Keďže uplatnenie nároku na náhradu škody titulom bolestného a sťaženia spoločenského uplatnenia v danom prípade nie je viazané na výsledok trestného konania, súd prvého stupňa návrh odporkyne na prerušenie konania ako nedôvodný zamietol.

Proti tomuto uzneseniu podala v zákonnej lehote odvolanie odporkyňa, navrhujúc jeho zmenu a vyhovieť návrhu na prerušenie konania. Bola toho názoru, že práve trestné konanie, ktoré je v súčasnej dobe napadnuté mimoriadnym opravným prostriedkom, tvorí základ a jedinu odôvodňujúcu príčinu vzniku nároku na náhradu škody a práve z tohto dôvodu sa nestotožnila s názorom súdu prvého stupňa, že výsledok konania o mimoriadnom opravnom prostriedku trestného konania nebude a nemôže mať vplyv na civilné konanie o náhradu škody. Zdôraznila, že ak by návrhu na povolenie obnovy trestného konania bolo vyhovieť a obnovené konanie by prinieslo iné meritórne rozhodnutie v trestnej veci, tak by príčina nároku na náhradu škody v plnom rozsahu odpadla. Ak by súd prvého stupňa pokračoval v konaní o náhrade škody a o tomto nároku rozhodol ešte pred právoplatným skončením trestného konania o mimoriadnom opravnom prostriedku, tak by to mohlo spôsobiť existenciu dôvodu na obnovu civilného konania, preto je podľa jej názoru jednak v záujme istoty účastníkov v občianskoprávných vzťahoch a aj procesne ekonomickejšie prerušiť civilné konanie o náhrade škody až do právoplatného skončenia trestného konania o mimoriadnom opravnom prostriedku. Podľa jej názoru je rozhodnutie

v občianskoprávnom konaní jednak priamo závislé od otázky, ktorú súd nie je oprávnený riešiť v občianskoprávnom konaní, ako aj od toho, že v súčasnej dobe prebieha konanie, ktoré môže mať význam pre rozhodnutie súdu, a preto išlo o prípad podľa § 109 ods. 1 písm. b) OSP - keď rozhodnutie závisí od otázky, ktorú nie je v tomto konaní oprávnený riešiť a taktiež o prípad podľa § 109 ods. 2 písm. c) OSP, t.j. prebieha konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dal na takéto konanie podnet, na základe čoho sa domnievala, že jej návrh na prerušenie konania je odôvodnený a opodstatnený.

Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 OSP) preskúmal napadnuté uznesenie, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo (§ 212 ods. 1 OSP) a po prejedaní veci bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 OSP) dospel k záveru, že odvolanie odporkyne nie je dôvodné a napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa je potrebné ako vecne správne potvrdiť podľa § 219 ods. 1 OSP.

Z obsahu spisu vyplýva, že navrhovateľ sa svojím návrhom voči odporkyni domáhal zaplatacia istiny 15.925 eur titulom náhrady bolestného a sťaženia spoločenského uplatnenia, ako aj trov právneho zastúpenia. Svoj návrh odôvodnil tým, že dňa 02. 04. 2009 v obci T. v čase okolo 10.45 hod. pes plemena Rhodesian Ridgack, zverený odporkyni, bez jej vedomia vybehol na ulicu F. v obci T., kde zaútočil na tam prechádzajúceho navrhovateľa, ktorému spôsobil hryznú ranu v temenno-spánkovej oblasti vpravo, hryznú ranu hornej a dolnej mihalnice pravého oka, poranenie vonkajšieho okohybného svalu pravého oka, následkom čoho došlo u navrhovateľa k vzniku dvojitého videnia, škúleniu pravého oka ptózy. Ďalej uviedol, že odporkyňa bola v trestnom konaní uznaná vinnou z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1 Trestného zákona, v rámci ktorého si riadne uplatnil aj svoj nárok na škodu, avšak z objektívnych dôvodov vyčíslenie bolestného a sťaženia spoločenského uplatnenia ako podklad pre rozhodnutie súdu o náhrade škody nebolo vyhotovené, pretože bol v liečení. Následne dňa 01. 02. 2012 posudzovaný lekár FNŠP Nové Zámky vypracoval lekársky posudok o bolestnom a sťaženi spoločenského uplatnenia.

Podľa § 109 ods. 1 písm. b) OSP súd konanie preruší, ak rozhodnutie závisí od otázky, ktorú nie je v tomto konaní oprávnený riešiť. Rovnako postupuje, ak tu pred rozhodnutím vo veci dospel k záveru, že všeobecný záväzný právny predpis, ktorý sa týka vecí, je v rozpore s ústavou, zákonom alebo medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná; v tom prípade postúpi návrh ústavnému súdu na zaujatie stanoviska.

Podľa § 109 ods. 2 písm. c) OSP pokiaľ súd neurobí iné vhodné opatrenia, môže konanie prerušiť, ak prebieha konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dal na takéto konanie podnet.

Podľa § 219 ods. 1 OSP odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 219 ods. 2 OSP ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

V prejednávanej veci súd prvého stupňa o návrhu odporkyne na prerušenie konania rozhodol napadnutým uznesením tak, že návrh odporkyne na prerušenie konania zo dňa 20. 02. 2013 zamietol. Dôvodil tým, že keďže uplatnenie nároku na náhradu škody titulom bolestného a sťaženia spoločenského uplatnenia v danom prípade nie je viazané na výsledok trestného konania, súd prvého stupňa návrh odporkyne na prerušenie konania ako nedôvodný zamietol.

Z návrhu odporkyne na prerušenie konania vyplýva, že odporkyňa žiadala o prerušenie konania na základe § 109 ods. 1 písm. b) OSP a to z dôvodu, že v súčasnej dobe prebieha na Okresnom súde Komárno konanie o povolení obnovy trestného konania pod sp. zn. 11Nt/20/2012, ktorého rozhodnutie tvorí podklad pre vec občianskoprávneho konania vo veci náhrady škody.

Odvolací súd po prejednaní veci dospel k záveru, že napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa, ktorým súd zamietol návrh odporkyne na prerušenie konania z dôvodov v napadnutom uznesení uvedených, je vecne správne a zákonu zodpovedajúce. Odvolací súd sa v celom rozsahu s odôvodnením napadnutého rozhodnutia stotožňuje a len dodáva, že v § 109 ods. 1 písm. b) OSP je upravená povinnosť prerušenia konania z dôvodu, že rozhodnutie závisí od otázky, ktorú nie je v tomto konaní oprávnený vyriešiť

sám. Ustanovenie § 135 OSP ukladá súdu povinnosť rešpektovať určité skutočnosti ako prejudiciálne, predbežné, bez možnosti alternatívneho posúdenia predmetnej otázky zo strany procesného súdu. Inak povedané, súd je viazaný rozhodnutím ústavného súdu o tom, či určitý právny predpis je v rozpore s ústavou, so zákonom alebo s medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná, rozhodnutím ústavného súdu alebo Európskeho súdu pre ľudské práva, ktoré sa týkajú základných ľudských práv a slobôd, rozhodnutím príslušných orgánov o tom, že bol spáchaný trestný čin, priestupok alebo iný správny delikt postihnuteľný podľa osobitných predpisov a kto ich spáchal a rozhodnutím o osobnom stave, vzniku alebo zániku spoločnosti a o zápise základného imania. Iné otázky, o ktorých má rozhodnúť iný orgán, môže súd posúdiť sám, za predpokladu, že o nich nebolo vydané rozhodnutie príslušným orgánom. Keďže odporkyňa žiadala prerušiť konanie podľa § 109 ods. 1 písm. b) OSP z dôvodu, že rozhodnutie v trestnom konaní tvorí podklad pre občianskoprávne konanie vo veci náhrady škody, odvolací súd dospel k záveru, že súd prvého stupňa správne neprerušil konanie podľa § 109 ods. 1 písm. b) OSP, nakoľko správne ustálil, že v trestnom konaní sa nerieši otázka, ktorú by súd prvého stupňa nemohol posúdiť aj sám.

Okrem toho, ak súd konanie v zmysle § 109 ods. 1 písm. b) Občianskeho súdneho poriadku nepreruší, neodníme týmto postupom účastníkovi možnosť konať pred súdom (uznesenie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 5 Cdo 294/2008).

V prejednávanej príhode, obdobne ako súd prvého stupňa, ani odvolací súd nezistil, že by súd prvého stupňa nebol oprávnený riešiť otázku zodpovednosti za náhradu škody a sťaženie spoločenského uplatnenia. Navyše treba zdôrazniť skutočnosť, že mimoriadny opravný prostriedok nie je dôvodom na povolenie obnovy konania a aj v prípade, ak by nebola u odporkyne trestná zodpovednosť, v civilnom konaní si súd sám musí posúdiť podmienky zodpovednosti za škodu.

Naviac z nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 60/04 z 19. mája 2004 vyplýva, že podanie mimoriadneho opravného prostriedku nemá samo osebe vplyv na právoplatnosť a vykonateľnosť rozhodnutia. Ústavný súd v tejto súvislosti poukázal na tú skutočnosť, že je na súde, aby podľa celého stavu veci spravodlivo zväžil pomer rizika nepriaznivých následkov spôsobených prípadným neprerúšením konania.

Pre úplnosť veci odvolací súd uvádza, že ani podľa ustanovenia § 109 ods. 2 písm. c) OSP by nebol súd povinný návrhu na prerušenie konania vyhovieť, pretože toto ustanovenie upravuje tzv. fakultatívne prerušenie konania, to znamená prerušenie konania, ktoré nie je pre konanie nevyhnutné. Predmetné ustanovenie sa týka procesných situácií, v ktorých súd môže konanie prerušiť, no nemusí tak urobiť. Prerušenie konania je tu na úvahe vec prejednávajúceho súdu a je upravené len ako procesná možnosť tohto súdu, nie však jeho povinnosť. Súd má najskôr zväžiť možnosť iných vhodných opatrení, pričom rozhodujúcim hľadiskom je hospodárnosť konania, s prihliadnutím na ktorú prerušenie konania predstavuje vo všeobecnosti skôr výnimku ako pravidlo.

Ustanovenie § 109 ods. 2 písm. c) OSP sa musí vykladať a uplatňovať v súlade s Ústavou Slovenskej republiky (čl. 152 ods. 4). Zo žiadneho ustanovenia Ústavy Slovenskej republiky nemožno vyvodiť, že prerúšením konania jeho účastník stráca právo na to, aby sa jeho vec prerokovala bez zbytočných prieťahov, zaručené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky. Všeobecný súd sa pri uplatňovaní procesného postupu podľa ustanovenia § 109 ods. 2 písm. c) OSP preto musí spravovať aj požiadavkou, ktorá je zakotvená v tomto článku Ústavy Slovenskej republiky a ktorá ukladá povinnosť prijať príslušné opatrenia umožňujúce prerokovanie napadnutých vecí bez zbytočných prieťahov, a tým vykonanie spravodlivosti v primeranej lehote (Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp. zn. I. ÚS. 21/2000 z 20. septembra 2000).

Prerušenie sporového konania podľa ustanovenia § 109 ods. 2 písm. c) OSP súdom je odôvodnené v konaniach, v ktorých je konanie prerušené preto, lebo výsledok iného začatého konania môže relevantne ovplyvniť výsledok iného konania, toho, v ktorom bolo konanie prerušené. Tento záver sa uplatní najmä v prípade, ak toto konanie vecne (skutkovo) súvisí s týmto konaním, resp. môže významne ovplyvniť jeho výsledok, keď je vhodné vyčakať na výsledok tohto ďalšieho konania tak, aby sa súd vlastným predbežným posúdením otázok, ktoré sa riešia v inom konaní, nedostal do rozporu s právoplatným rozhodnutím súdu, čo nebol daný prípad, pretože ako súd prvého stupňa správne ustálil uplatnenie

nároku na náhradu škody titulom bolestného a sťaženia spoločenského uplatnenia v danom prípade nie je viazané na výsledok trestného konania.

Z uvedených dôvodov preto odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa ako vecne správne podľa § 219 ods. 1 OSP potvrdil.

Toto rozhodnutie prijal odvolací senát Krajského súdu v Nitre pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustné odvolanie.